

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 238.

Tiende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 16de Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Ordføreren (K. a. y. f. e. r) (fortf.): Fremdeles har det med Hensyn til samme Paragraph foreslaaet, at det Tidsrum, i hvilket Gave af Fjæl eller andet brændbart Materiale kunne beholdes, skal forandres fra 20 til 10 Aar. Den høitærede Justitsminister har ved en tidligere Leilighed udtalt, at han vilde kunne gaae ind paa en saadan Tidsbestemmelse, og i Henshold hertil har Udvalget stillet dette Endringsforslag. — Med Hensyn til § 12, der nu indeholder, at Tage, der ere dækkede med antændeligt Materiale, skulle forandres inden en af Bygningscommissionen bestemt kort Frist, har Udvalget, efterat have confereret derom med den høitærede Justitsminister, stillet det Forslag, at Ordene „inden en af Bygningscommissionen med Amtets Approbation bestemt kort Frist“ forandres til „inden Forløbet af 5 Aar“. De Forslag, Udvalget overhovedet har stillet, ere alle i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af den høitærede Justitsminister, og Udvalgets Ordfører har ved en Conference, han efter 2den Behandling har havt med Ministeren, forviist sig om, at Ministeren ikke i andre Henseender fortrinsviis ønskede nogen Forandring.

Teszen: Ved denne Sags 2den Behandling fremhævede jeg, hvad forøvrigt den høitærede Justitsminister allerede havde gjort opmærksom paa ved Lovens Behandling i Lands-

thinget, at den i § 2 indeholdte Bestemmelse om, at Eieren af en Grund, hvorfra Communen forlanger afstaaet Endeel til Udvidelse af en Gade, kunde fordrø at faae hele Eiendommen overtaget af Communen, vilde medføre den Urimelighed, at Eieren, hvor han ikke havde allerminste Grund til at nægte Afstaaelsen af en Deel, vilkaarlig vilde kunne frigjøre sig derfor ved at paadrage Communen at kjøbe den hele Eiendom, hvortil han vidste, at Communen ikke havde Midler. Jeg erkjendte vel, at Eieren bør sikkes mod Vilkaarlighed fra Communens Side, men jeg tillod mig tillige at udtale, at jeg fandt, Communen paa den anden Side burde sikkes mod en ubesøiet Vægning eller ubesøiede Fordringer fra Eierenes Side; begge Dele, troer jeg, vil opnaaes ved Forslaget, der betinger Eierenes Ret til at modsætte sig en deelviis Afstaaelse deraf, at Eiendommen lider en varig og væsentlig Forringelse, hvilket er overeensstemmende med, hvad der er udtalt i Forordningen af 12te Marts 1845 om Afstaaelse af Grunde med Hensyn til Jernbaneanlæg, hvortil der ligeledes er skjælnet mellem, om Afstaaelsen medfører væsentlig eller varig Forringelse af Eiendommen, eller om den ikke har en saadan Folge. Det er ganske vist, at Forslaget gjør en Indskrænkning i Eierenes Ret; han staaer naturligtviis friere, naar han selv kan afgjøre et saadant Spørgsmaal, men vil man i det Hele Expropriation, for derved at sætte Communen istand til at tilvejebringe, hvad der mangler med Hensyn til en bequemere Færdsel eller deslige, saa forekommer det mig, at man maa indrømme den paa en saadan Maade, at Loven virkelig i den Henseende kan blive brugbar; jeg idetmindste veed nu ingen